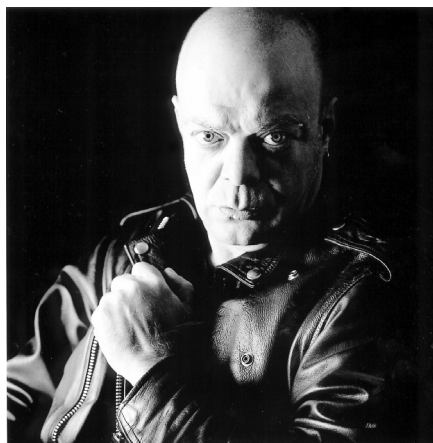

Младен Поповић

МАСЛАЧАК И РЕТАРД
4 годишња доба

Рођен 1953. у Земуну.

Дипломирао на ФДУ, одсек драматургија, 1975.

Од 1977. до 1996. радио као уредник у редакцији забавног, музичког и филмског програма на ТВ Београд, односно РТС. У том периоду реализовао преко хиљаду сати програма као уредник, сценариста, водитељ или коментатор. Добитник годишње награде ТВ Београд за најуспешнији програмски подухват за пројект YU ROCK MISIJA и LIVE AID (1985.). Због учешћа у протесту '96/'97 добио отказ на РТС.

Објављена дела:

1987. *Вилијева менаџерија*, часопис Сцена '87.

1988. *Нижински*, часопис Сцена '88.

1993. *Нижински*, *Ars dramatica* '93.

2003. *Лени & Рифенијал*, часопис Сцена '03.

Изведена дела:

1980. *Лејло на сунчаној њераси* – Под разно, режија Златко Свибен

1987. *Вилијева менаџерија* – Позориште на Теразијама, режија Петар Зеџ

1990. *Ујојреба човека* (драматизација романа А. Тишме), Радио Београд, режија Нађа Јањетовић

1993. *Нижински* – Југословенско драмско позориште, режија Ирфан Менсур

1998. *Нижински* – Камерни театар 55, Сарајево, режија Адмир Гламочак

2001. *Буба* – Звездара театар, режија Егон Савин

2002. *Буба* – Местно гледалиште, Љубљана, режија Јака Иванц (званична селекција Стеријино Позорје 2002)

2004. *Маслачак и Рејхард* – Београдско драмско позориште, режија аутора

Писао за бројне новине: Данас, Глас Јавности, Наша Борба, Дневни телеграф, Лудус.

Младен ПОПОВИЋ

МАСЛАЧАК И РЕТАРД
4 годишња доба

ЛИЦА:

МАСЛАЧАК, ретардирана девојчица, 12 година, обучена по захтеву годишњег доба, увек са плишаним медом, срећна...

РЕТАРД, дечак косе боје маслачка, 13 година, увек у црној, шушкавој тренерци и црном дуксу са капуљачом, осим када је без њега. Тужан...

Град.
 Ново насеље.
 Љуљаика између солијера.
 Окружена гомилама ђубреја и грађевинског материјала.
 Пацови пројирчавају док се Маслачак љуља.
 Смеша звукова.
 Шкрија зарђале љуљаике.
 Сирене хитне помоћи, пандура и ватрогасаца. Пуцњи.
 Аларми аутомобила.
 Свађа и њовке из зграда око љуљаике.
 Микс хит хита и шурбо фолка.
 Перманентна звучна завеса.
 Свако мало, на сцену пада ђубре. У кеси и без ње.

ЈЕСЕН. Неки, глупи уторак.

Маслачак се љуља. Држи палицано меду у рукама. Понавља у недољед
 њесмицу. Све брже и све жеиће...

МАСЛАЧАК: Био једном један пас
 И уј'о кувара.
 Кувар уз'о секиру,
 Псу главу расцопео.
 Људи пса сахранили
 И гроб му сазидали
 на коме је писало:
 Био једном један пас
 И уј'о кувара.
 Кувар уз'о секиру,
 Псу главу расцопео.
 Људи пса сахранили
 И гроб му сазидали
 на коме је писало:
 Био једном један пас
 И уј'о кувара.
 Кувар уз'о секиру,

Псу главу расцпоао.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало:
Био једном један пас
И уј'о кувара.
Кувар уз'о секиру,
Псу главу расцпоао.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало:
Био једном један пас
И уј'о кувара.
Кувар уз'о секиру,
Псу главу расцпоао.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало...

Улази Рејард. Маслачак ућуји.

РЕТАРД: Умрла ми кева.
Дуџа ѡауза.
Маслачак ѡресѡане да се љуља.
Љуљај се, јебо те!
Дуџа ѡауза.
Маслачак ћуји.
ЉУЉАЈ СЕ, БРЕ!
Дуџа ѡауза.
Маслачак ћуји.
Пичка!
Дуџа ѡауза.
Маслачак се ѡрџне.
Сад је нашла!
Дуџа ѡауза.
Маслачак клима џлавом.
И шта ћу сада?
Дуџа ѡауза.
Маслачак слеже рамена.
Пичка!
Дуџа ѡауза.
Маслачак сиђе са љуљаишке. Показује на љуљаишку.
Хеј, нећу да се љуљам.
Маслачак се враћа на љуљаишку.

Хоћеш да те заљуљам?
Маслачак клима ѓлавом.
Рејтард је заљуља јако.
Маслачак се смеје.
Летимooooooooo....
Маслачак се смеје. Рејтард сїане.
Јел' да је пичка?
Дуђа ѓауза, док Маслачак не ѓочне да се смеје.
И?
Дуђа ѓауза.
Маслачак ѓледа, не разуме.
Ко јој је дао право да оде, јебо те?
Дуђа ѓауза.
Рејтард је нервозан.
Ко, јебо те!
Маслачак ѓружа руку да ѓомилује Рејтарда. Он јој одђурне руку.
Пали, бре!
Маслачак би да заїлаче.
Кој' курац би ти да плачеш, јебо те?
Рејтард се окрене и крене. Маслачак зајечи.
Рејтард се окрене и ѓриїрчи јој
Гледа је.
Ма шалио сам се.
Маслачак ѓа зађрли.
Пали!
Рејтард је ѓоново заљуља.
Откуда јој право да умре сада.
Лишће ѓада на сцену. Вејтар дува. Маслачкова кева виче са 17-оѓ сїрайїа. Зове на вечеру. Маслачак ѓледа у вис, не чује кеву. Она мирише вејтар. Силази са ѓуљашке.
Где ћеш?
Маслачак не зна ѓде ће.
Седи на ѓуљашку.
Маслачак седа.
Рашири ноге.
Маслачак ишири нође.
Тооо!
Маслачак се смеје.
Повуци гаћице са пичке!
Маслачак се и даље смеје, ѓовлачи ѓаћице. Оне се цеїају.

Дуџа пауза.
Тооооооооооо!
Рејард дрка.
Маслачак се смеје и љуља се све јаче и јаче.
Рејард дрка.
Кева зове.
Маслачак се смеје.
Рејард свришава.
Трџа џа у џаће.
Она насџавља да се љуља.
Кева зове.
Лишће оџада.
Маслачак се осврће џражећи погледом Рејарда.
Чује се судар у непосредној близини. Маслачак падне
на земљу. Покрије џлаву рукама.
Лежи зџрчена.
Дрхџи.
Пацови поџрчавају.
Маслачак чува џлишаноџ меду.

ЈЕСЕН. Нека глупа недеља.

Маслачак се љуља са џлишаним медом.

Пацови поџрчавају.

Улази Рејард.

РЕТАРД: Љуљаш се?
Маслачак се смеје.
Цео блок пере кола.
Маслачак се смеје.
Јебем им кола!
Маслачак се смеје.
Цео блок, јебо те!
Маслачак се смеје.
Шта ти је смешно, јебо те!
Маслачак се смеје.
Више не идем у школу. Од сутра не идем.
Маслачак се смеје.
Кретенка ми је рекла да сам ретардиран.
Маслачак се смеје.
Курац она зна ко је ретардиран.
Маслачак се смеје.

Ти си, јебо те ретардирана, не ја.

Маслачак устјаје са љуљашке. Показује му да седне.
Нећу, јебо те. Рекла је да сам ретардирана будала. Ја устанем и звекнем јој шамарчину. Ко је, бре ретардиран, пичка ти матерна! Она истрчи напоље, почела да плаче, кучка. Скапирам, иде по директора. Викнем за њом, иди код директора, боли ме курац! Ионако више нећу у школу.

Маслачак се смеје. Показује му да седне на љуљашку..
Нећу да се љуљам. На степеништу кучка и директор. Он ме ухвати за рукав и другом руком почне да ми чупа уво. Пустим, кажем, шутнућу те у јаја. Он вуче још јаче и урла. Из свих учионица истрчали, буље идиоти. Ја му завалим колело у јаја, он се сруши на степенице, а ја тутањ. Дере се кретен. Боли кад удариш у јаја. До јаја боли.

Маслачак се смеје. Показује му да седне на љуљашку.
Нећу да се љуљам. То је за клинце.

Маслачак се смеје.
Кој' ти је курац. Зашто се смејеш?

Маслачак љресџаје да се смеје.
Кој' ти је курац?

Маслачак љочиње да љлаче.
Кој' ти је курац?

Маслачак заџрли Реџарда.
Нећу ићи код тетке да живим. Ко је јебе!

Маслачак љочиње да љлаче.
Нећу, Маслачак!

Маслачак љлаче.
Ма не идем ја нигде. Остаћу негде у крају.

Маслачак љледа Реџарда у очи.
Шта видиш?

Маслачак љлаче.

Шта видиш, јебо те!

Маслачак љлаче.

Иди на љуљашку!

Маслачак љлаче.

Идем.

Маслачак љлаче.

Бежи бре! Одјеби!

Маслачак љлаче.

Немој више, молим те!

Маслачак љлаче.

НЕМОЈ...

Маслачак седа на љуљашку. Плаче.

Хоћеш да те заљуљам?
Маслачак одмахује ѓлавом.
 Па шта хоћеш?
Маслачак шири ноге. Рејард сѓавља руке у ѓренерку.
Маслачак се смеје.
Рејард дрка. Кева зове Маслачка. Маслачак мирише
вејар. Рејард дрка и свршава. Трѓа ѓа у ѓренерку.
Заљуља је јако.
Да ѓолеѓи.
Одлази.
Пацови ѓроѓрчавају.

ЈЕСЕН. Нека глупа среда...

Пљушѓи киша.
Пљушѓи лииће са дрвећа. Изубијано.
Маслачак ѓоред љуљашке. Удише кишу.
Нема чак ни ѓацова.
Вејар разбија.
Маслачак сѓоји ѓоред љуљашке са ѓлишаним медом, али љуљашке нема.
Људи из Дирекције за одржавање ѓаркова ревносно су је скинули.
Маслачак се држи за рам љуљашке. Пева.
Све нервозније.
 МАСЛАЧАК: Падај, падај кишице,
 Дувај, дувај ветрићу,
 Облачи се облачићу,
 Донеси ми снег,
 да видим бели брег.
 Па да запевам ...
 Падај, падај кишице,
 Дувај, дувај ветрићу,
 Облачи се облачићу,
 Донеси ми снег,
 да видим бели брег.
 Па да запевам...
 Падај, падај кишице,
 Дувај, дувај ветрићу,
 Облачи се облачићу,
 Донеси ми снег,

да видим бели брег.
 Па да запевам....
 Падај, падај кишице,
 Дувај, дувај ветрићу,
 Облачи се облачићу,
 Донеси ми снег,
 да видим бели брег.

Улази Ретард. Маслачак њестане да њева и смеје се.

РЕТАРД: Знам где сада спавам?
 Маслачак се мазе са шийком љубавице.
 Нећеш никога да кажеш?
 Маслачак мирише небо.
 Недостајем ти?
 Маслачак мирише небо.
 И ти мени. Морам да се кријем.
 Маслачак љуби и мирише небо.
 Теби ћу рећи. Понекад сам на својој гајби, понекад у подруму.
 Маслачак се смеје.
 Киша пада јаче.
 Нема шансе да ме ухвате.
 Лишће пада јаче.
 Хоћеш да видиш?
 Маслачак клима љавом.
 Али ти си ретардирана, можеш да ме зајебеш.
 Маслачак одмахује љавом.
 Можеш, можеш...
 Маслачак одмахује љавом.
 Ма нема везе. И нећу више да дркам.
 Маслачак се уклан.
 Причао сам ти о оној која је понављала. Кад сам развалио наставницу, она ми је пушила. Крмача!
 Маслачак се смеје.
 Рекла је да сам цар.
 Маслачак се мазе са конструкцијом љубавице.
 Не могу да верујем да сам се и љубио са њом. Кој' кретен!
 Маслачак љуби усне у љубац.
 Не волим да се љубим.
 Маслачак би да се љуби.
 Пали, бре!
 Маслачак оћети удахне небо.
 Не волим да се љубим.

Маслачак се снужди.
Не смем.
Маслачак ђомилије свој враӣ.
Мислим, ако љубиш, онда волиш, јел тако?
Маслачак се насмеје.
А ја нећу да волим.
Маслачак ђа не чује.
Ако почнем да волим, најеб'о сам, јебо те.
Маслачак је далеко.
Капираш?
Маслачак ђокушава да ђолеӣи. Све је ближе земљи.
Не уме да леӣи.
Где ћеш?
Маслачак зајлаче. Њена суза ђадне на Рејшарда.
Јебем ти матер, знаш!

Рејшард се окрене и исџирчи.
Киша и лииће ђадају ђо сцени.
Кева зове Маслачка.
Виче: Дођи, креӣенчино!
Маслачак оӣкине руку ђлишаном меди.
Пацови је зџрабе.
Маслачак се сроза на земљу.

ЗИМА. Неки тужан уторак.

Суснежица.
Сивило.
Рано вече.
Светӣла на ђрозорима солиӣера.
Одсјај ТВ екрана.
Маслачак са вуненом каӣом на ѓлави, и медом без руке у рукама, ђоред
љуљашке које нема.
МАСЛАЧАК: Стиже Нова година,
пуна нових поклона,
Деда Мраз је насмејан.
Деца му се радују.
Маслачак ће добити,
брдо дивних дарова

од небеских царева
 који ће му певати:
 Стиже Нова година,
 пуна нових поклона,
 Деде Мраз је насмејан
 Деца му се радују.
 Маслачак ће добити,
 брдо дивних дарова
 од небеских царева
 који ће му певати:
 Стиже Нова година,
 пуна нових поклона,
 Деде Мраз је насмејан
 Деца му се радују.
 Маслачак ће добити,
 брдо дивних дарова
 од небеских царева
 који ће му певати:
 Стиже Нова година,
 пуна нових поклона,
 Деде Мраз је насмејан
 Деца му се радују.
 Маслачак ће добити,
 брдо дивних дарова
 од небеских царева.

Улази Рејшард. Хладно му је.

РЕТАРД: Каква ти је то кретенска капа?
 Смеје се.
 Изгледаш к'о кретен.
 Маслачак скида кају.
 Немој, хладно је.
 Маслачак одмахује ѓлавом.
 Стави капу.
 Маслачак одмахује ѓлавом.
 Ја ћу да ти је ставим.
 Найјуче јој кају на ѓлаву. Гледа је.
 У ствари, не стоји ти лоше. Питање је како је ставиш.
 Маслачак клима ѓлавом.
 Јеби га, зато постоји огледало, капираш?
 Рејшард дува у ѓромрзле ѓрсџе. Маслачак скида ру-
 кавице и ѓружа му их.
 Ма нећу, није ми хладно.

Маслачак држи руке љужене.
Само сам гладан.
Маслачак из цеџа вади јабуку и даје му.
Ма, дај!
Маслачак ђа моли ђољедом.
Добро, хајде.
Узима јабуку, заљризе је и засџане.
Хоћеш ти пола.
Маслачак одмахује ѓлавом. Рејард ђочиње халаљљиво
да једе јабуку. Говори ђуних усџа.
Само немој да ме сажалеваш, знаш!
Маслачак се насмеје.
То ми иде на курац.
Маслачак из друљољ цеџа вади чоколадицу и ђружа му
је.
Шта си ти? Неки јебени драгстор?
Маслачак се смеје. И Рејард се смеје.
Само ако хоћеш да поделимо.
Маслачак климне ѓлавом. Рејард ђрејолови чоко-
ладицу, смаже свој део у једном залoљају, Маслачак једе
лаљано.
Супер је, а?
Маслачак климне ѓлавом. Рејард вади из цеџа џоинџ.
Маслачак ђа збуњено ѓледа.
Хоћеш и ти? Ово је ганџа.
Маслачак одмахује ѓлавом.
Мазнуо сам је.
Пали џоинџ.
Јеси некада дувала?
Маслачак слеже раменима.
Јеси или ниси?
Маслачак слеже раменима.
Хоћеш да пробаш? Није страшно, само мало кашљеш.
Маслачак слеже раменима.
Ево овако, повучеш дим и удахнеш, па онда издахнеш.
Пружа јој џоинџ. Она најући усџа као за ђољубац.
Повуче дим и закашље се.
Е баш си скроз зајебана.
Маслачак ђресџаје да кашље и оџеџ најући усџа.
Нема више. Није то за тебе.
Маслачак ѓледа у небо.
Мрзим снег.
Маслачак се радује снељу.

Само волим да се санкам.
Маслачак зајљеска рукама.
 Али немам санке.
Маслачак се смеје.
 Ништа немам, јебо те.
Маслачак пресїане да се смеје.
 Само имам тебе.
Маслачак ѓа ѓледа у очи. Као да би да зајлаци.
 Али видећеш. Једног дана ћу бити пун лове. Имаћу супер кола и пун фрижидер и све. И мобилни. И онда ћу да ти купим супер љуљашку, највећу, коју ови педери неће скидати никада. Кој' курац скидају љуљашку!
*Маслачак се зајлрчи да ѓа ѓољуби у усїа. Он је од-
 ѓурне.*
 Пали, бре!
Маслачак се расїужи.
 Не волим да се љубим, јебо те.
Маслачак ѓлаци.
 Све увек поквариш. Стварно си ретардирана.
Маслачак ѓлаци.
 И немој више никада да ми дајеш јабуку, јеси разумела?
Маслачак брише нос рукавицом.
 Мрзим када ме сажаљевају. Немој никада да ме сажаљеваш, јасно?
Маслачак климне ѓлавом.
 Кој' сам ја кретен. Да се зајебавам овде са тобом.
Исїлрчи најоље. Маслачак осїане сама. Саѓне се узме оїушак цоинїа са земље. Сїави ѓа у усїа. Као да се чуди шїио не ѓори.
Кева зове Маслачка.
Виче, дођи креїенчино...

ЗИМА. Нека тужна среда, 1. јануар.

Маслачак седи на санкама. Са медом без руке. Има исїу креїенску каїу.
Нема снеѓа.
Из солиїера прешїи неки одвраїни народњак. Однекуд се једва пробија валцер. На Лейом ѓлавом Дунаву. Из Беча.
Улази Рейард. Пун је енерѓије.
 РЕТАРД: Срећна ти Нова година.

Маслачак зайљеска рукама.
Како је било добро зезање ноћас. Био сам на тргу. А ти?
Маслачак слегне раменима.
Буљила си у глупи телевизор, а?
Маслачак весело клима главом.
Па шта си гледала, јебо те?
Маслачак заигра.
Било добро, а?
Маслачак игра.
А ја био на тргу. Циркао пиво са неким ликовима и прогутао два ексера. Дали ми. И мазнуо ово.
Вади мобилни.
Целу ноћ звонио. Сви честитају Нову годину неком лику. Ја се уср'о од смеха, и само им кажем, пуши курац, бре, каква нова година.
Маслачак и даље игра.
Како сам одлепио. Сви су одлепили. Била и једна дебела. Напила се, надувала, ко зна, јебо те. Како сам је изватао за сисе и дупе. Она се само церека, будала. А гужва, тотално лудило. Не можеш да се помериш. А ја је ватам ко луд. Сигурно је сва модра сада. Завуко сам јој и прст у пичку. Кеве ми. Мокра, к'о да се упишала. Можда и јесте. А она се само церека, будала дебела. Има сигурно 16 година.
Маслачак му даје мали замониуљак.
Шта ти је то. Поклон, а?
Маслачак клима главом.
Донео јебени Деда Мраз?
Маслачак клима главом.
Верујеш у Деда Мраза?
Маслачак клима главом.
Е, јеси стварно опичена.
Одмодјава поклон. Вади један украс за јелку.
Мазнула си са јелке, а?
Маслачак се смеје и њеска рукама.
Па на шта да га окачим, бре? На курац?
Маслачак се смеје гласно.
Е, јеси стварно опичена. И ја сам теби нешто донео.
Вади из дукса Деда Мразову кају.
Мазнуо! Дебелој.
Маслачак је очарана, гледа кају с неверицом. Сивавља је на главу.
Јебо те, ово ти стоји још кретенскије.

Маслачак је поносна. Он јој савља украс за јелку на капу. Почине да се смеје.
 Лудило. Знаш како изгледаш. Човече, треба те сликати.
Маслачак је негде друго. Она је тренуно Деда Мраз.
 Шта си се примила, бре?
Маслачак је појуно негде друго. Почине да игра.
 Како је теби лепо, јебо те. Набијеш ту капу на главу и срећна си.
Зазвони телефон. Маслачак се пргне.
 Хало... Нисам ја он... Ко сам? Па, јебени Деда Мраз, педеру... Сисај га, бре!
Прекида везу и смеје се, крећенски заједано.
 Које је ово добро зезање, јебо те. Никада се нисам овако смејао. Који морони. Тако их наложим и прекинем везу.
Гледа санке.
 Твоје?
Маслачак се пргне. Схватиш шта је шта. Одсуно климне жлавом.
 Па, где ти је снег?
Маслачак покаже небо.
 Пашће, а?
Она климне жлавом.
 Јавили ти?
Она климне жлавом.
 Баш теби јавили од горе? Баш теби, а?
Она клима жлавом.
 Деда Мраз ти јавио?
Она клима жлавом.
 Јебена матора будалчина?
Она клима жлавом.
 Чудо си ти Маслачак. Чудо. 'Ајде седи.
Маслачак седне на санке. Рейард вуче санке по игралишту. Маслачак ужива. Он је јун енергије.
 Како се добро зезамо, а?
Маслачак се смеје и љеска рукама. То играје. Одједном он сине, почне да скаче, игра, мумлајући неки ритам ДУМ, ДУМ, думдум.
 Како је добро.
Игра, скида дукс, остаје до дојаса. Маслачак га гледа, сине и она би да игра као он. Почине да ојкоичава јакну. Он по види и сине.
 Шта то радиш? Јеси нормална?
Маслачак настави да се ојкоичава.

Сјани, бре!
 Откопча и кошуљу. Провире тек пропупеле груди.
 Рејард је зледа. Збуњен је. Али га призор привлачи.
 Еј, немој!
 Маслачак га зледа с осмехом.
 Немој, јебо те!!!
 Сјоје и зледају се. То траје дуго. Одједном, нагло, Ре-
 јард пријрчи, зајрли је и шихо изговори.
 Немој, молим те!!!!!!!!!!!!
 И она њега зајрли. Он се јргне, одјурне је. Гледа је
 још само јренућак.
 Појом је моли.
 Немоооооооооој!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
 Ијрчи.

Маслачак сјоји и даље.

Гледа за њим.

Почиње да пада снег на њене груди. И јрлејо се јоји.

Думдумдуммуммм...

ЗИМА. Дан после.

Маслачак чека Рејарда.

Рејард улази. Бесан је.

Скоро луд.

РЕТАРД: И кој ће ми курац мобилни?
 Маслачак му се радује.
 Ко да ме зове?
 Баца Маслачку моб.
 Хајде узми ово говно!
 Маслачак се смеје.
 Узми говно, кад ти кажем!
 Маслачак се смеје.
 Немам пуњач, јебо те!
 Маслачак се смеје.
 Пуњач, секице!
 Маслачак се смеје.
 Пуњач, ретардирана!
 Маслачак је сва у мобилном.

А и нема никога ко би да ме зове! Зову кретени које напуштам. Ко их јебе... ало батице! Ало... Зајебавам се супер. А, опет, Маслачак, капираш, они имају некога да зову. Ја немам. Немам, јебо те! И онда, шта ја да радим са мобилним. Кажи ми! Кој' ће ми курац, а?

Маслачак се смеје.

Игра се мобилним.

Види, наћи ћу пуњач, па ћу те научити игрице, важи?

Маслачак одмахује ѓлавом.

Шта се смејеш, ретардирана?

Маслачак се радује.

Имаш змијицу, парове, супер игрице. Само наћи пуњач, јебо те!

Маслачак се снужди.

Кој ти је курац?

Почиње вејавица.

Хоћеш да се санкамо?

Маслачак одмахује ѓлавом.

Баш си пичка!

Маслачак слежне раменима.

Стварно си ретардирана. Знаш како је супер када се санкаш? Појма немаш, а? Види, ја легнем на санке, капираш? Ти легнеш на мене. И пустимо се низ улицу. Ја вичем: БЕЖИ!!!!!! Сви се скењају. Јебо те, како се скењају! А ти и ја летимо. Лудило, а! Држимо се за руке. Разбијемо све клинце. Ко их јебе! Само ти и ја. Нико нема права, јебо те, на нашу улицу! Ми смо цареви улице. Ти и ја!

ТИ И ЈА!

ЈЕБО ТЕ!

Маслачак слеже раменима.

Пичка! То си ти. Не умеш ни да сањаш кретену ретардирани!

Маслачак би да га пољуби.

Не волим да се љубим.

Маслачак хоће да се љуби.

Пали бре!

Маслачак помилује Рейарда.

Рейард се скења.

Толико је скењан да побегне.

Кева зове Маслачка.

Виче: Дођи, крејенчино!

Маслачак ојкине ногу меди.

Баџи је.

Пацови је зграбе.

ПРОЛЕЋЕ. Нека шарена субота.

*Маслaчaк се љуља са медом без руке и ноге.
 Брижни људи су ојeтi сiјавили љуљашке.
 Дрвeће је љрођуило.
 Пацови су ојeтi исђрчали.
 Кроз ођворене љрозоре ојeтi љичи музика.
 Шкрије кочнице.
 Чују се љуцњи.
 Маслaчaк љева.*

МАСЛАЧАК: Кукурек и пчелице,
 висибабе, ластице
 бубамаре, латице,
 пацови и стенице,
 стигло нам је пролеће.
 Кукурек и пчелице,
 висибабе, ластице
 бубамаре, латице,
 пацови и стенице,
 стигло нам је пролеће.
 Кукурек и пчелице,
 висибабе, ластице
 бубамаре, латице,
 пацови и стенице,
 стигло нам је пролеће.
 Кукурек и пчелице,
 висибабе, ластице
 бубамаре, латице,
 пацови и стенице,
 стигло нам је пролеће.

*Улази Рeтaрд.
 Уморан.*

РЕТАРД: Где си мала?
 Она окреће љлаву од њеђа.
 Љута си?
 Љиђице цвећа љадају на Маслaчка.
 Била ми кева ноћас.
 Маслaчaк ља не чује.
 Радује се љиђицама љреиђевођ цвеђа.
 И шљивинођ.
 И бресквинођ.

Како се лејо радује, Маслачак.
 Знаш шта ми је, пичка, рекла?
 Маслачак окреће главу од њеџа.
 Добро, знам, нисам долазио.
 Маслачак мирише лајнице.
 Љута си, а?
 Маслачак усџаје. Сџоји на љуљашици.
 Љуља се све брже и брже.
 Разбићеш се, кретену!
 Све брже и брже.
 Ма, ко те јебе!
 Рејшард крене најоле, Маслачак зајауче.
 Рејшард се враџи.
 И знаш шта ми је пичка рекла?
 Маслачак не жели да зна одговор.
 Рекла је... Ма нема везе, ти то ионако не капираш.
 Маслачак ојей крене да се љуља хисџерично.
 Рекла је, јебо те, рекла је да ме воли.
 Маслачак џа не слуша.
 Коначно је рекла да ме воли.
 Маслачку више није довољна љуљашика.
 Рукама се ухваџи за џречку и љуља се на рукама.
 Ноџу раширених изнад Рејшардовоџ лица.
 А ја сам је питао, када ћеш да ме окупаш? Када доћеш,
 рекла је. Где, питам ја? Каже, код тате и мене. Одкуд
 одједном знаш ко ми је ћале, јебо те, а никада ниси знала?
 Знам, каже кучка и смеје се. Држи за руку неког лика, ја га
 не видим, али знам да ми је ћале. Кажем му, ћале, јебо те где
 си био до сада? Што си ме оставио са кучком? Он слегне
 раменима, и као увек нестане, скотина. И он пичкетина!
 Маслачак силази са љуљашике, скуџља камење џо коме
 су се џацови џосрали.
 Онда кучка каже, нисам ја крива. Умиремо сви. А јој кажем,
 пуши га! Што си се љубила, пизда ти материна, ако ниси
 хтела да живиш! Што си ме родила? Што, кучко?
 Маслачак камењем џролази кроз сунце Рејшардове ко-
 се.
 Да бих те гледала са неба, каже кучка.
 Камење засвеџли. Рејшард се џројне.
 Гледа у небо.
 Далеко је.
 Прича са небом.

ГЛЕДАЈ МЕЕЕЕЕЕЕЕ, КУЧКО!!!!!!!!!!!! МОГУ САМ!
МОГУ ЈА БЕЗ ТЕБЕ. НИСИ МИ ПОТРЕБНА. НАШАО
САМ И ПОСАО. ВАЉАМ ЕКСЕРЕ КЛИНЦИМА! ГЛЕ-
ДАМ ИХ КАКО СЕ РАЗВАЉУЈУ. ИМАМ ПАРЕ И ЗА
КЛОПУ. ИМАМ ГАЈБУ. СТАНУЈЕМ. ЈЕДЕМ. И КУ-
ПАМ СЕ. И НЕ ТРЕБАШ МИ, КУЧКО! А ЕКСЕРЕ
ДОБИЈАМ ЗА Ц! И БОЉЕ МИ ЈЕ НЕГО СА ТОБОМ!
ЈОШ ИМА ДОБРИХ ЉУДИ. БОЉИХ ОД ТЕБЕ! ЈЕЛ'
МЕ ВИДИШ? ШТА ВИДИШ? ШТА ВИДИШ, ПИЧКО?
СВОЈ ПОСРАНИ ИСПЉУВАК!

Маслачак ђа зајрли.

Шта ти видиш?

Маслачак сјусџи ѓлаву на Рејардове жруди.

Ништа ти не видиш. Све је сан.

Маслачак удише Рејарда.

Хајде да сањамо.

*Рејард је зајрли, лејну на земљу. Маслачак се ѓривије
уз Рејарда.*

Топла си.

Маслачак би да се ујџоји у Рејарда.

Јел умеш ти да сањаш? Не умеш, а? Ја уем. Сан је нешто
најлепше на свету. Затвориш очи и одеш далеко. Најдаље,
Маслачак. И онда си слободан.

Ево ја сањам. Нешто лепо, а не кучку.

Сањам како ти и ја одлазимо одавде. Нема пацова. Ти
причаш, јебо те! ТИ ПРИЧАШ! И кажеш ми, ништа више,
само то кажеш, само то, само то, само то кажеш. Кажеш
ЗДРАВО. Ало бре, ти умеш да причаш, смејем се ја.
Понављаш здраво, здраво, здраво... А ја бих да те пољубим...
И онда те пољубим. Дуго те љубим. и почињем да
волим да се љубим, ја скроз сјебан!

*Маслачак се ујџаја у Рејарда. Пацови ѓрејрчавају
ѓреко њихових ѓела.*

Маслачак и Рејард их не ѓримерују.

Маслачак би да пољуби Рејарда.

Рејард ѓојизди.

Али ниси рекла ЗДРАВО, јебо те!

Бесно је ѓледа.

Убио би је колико је бесан.

Да би ме пољубила, мораш да ми кажеш здраво, кретену!

Виче.

Разумеш!

Рејард зајлаче.

Зашто увек све поквариш?
Маслачак лежи на леђима.
Шири ноже.
Рејтард усџаје.
 Више не могу ни да дркам.
Рејтард исџрчи. Маслачак зајлаче.
И изговори...

МАСЛАЧАК: Здраво.

Кева зове: Дођи крејенчино...

ПРОЛЕЋЕ. Још једна шарена субота.

Рејтард на љуљаици.
Го до џојаса.
Глава му клонула на жруди.
Разваљен је.
Има модрице џо џелу.
Улази Маслачак.
Са медом без руке и ноже.
Али са лойџом.
Љуџа је кад види Рејтарда на љуљаици.

МАСЛАЧАК: То је моја љуљашка.

Рејтард је не чује.
 Силази, то је моја љуљашка.
Рејтард дигне жлаву. Пожледа је, али је не види. Глава
ојетџи клоне на жруди.
Маслачак му џриђе, џродрма жа.
 Хоћу ја да се љуљам.
Рејтард је ојетџи џожледа.
Он је негде дружо.
Маслачак је бесна.
 И нека ти је мама умрла, кад ми не даш љуљашку.
Гађа жа лойџом.
Рејтард се зајџетџура на љуљаици, али иџак не џадне.
 И кад не чујеш кад ти кажем здраво.
Гађа жа ојетџи лойџом.
 И кад си кретен.
Ојетџи жа жађа.
Сваким џождокм, Рејтард се све више срозава на
љуљаици.

И кад ниси добар дечко. Добри дечаци не отимају љуљашку девојчицама.

Гађа ља лoйџиoм.

Силази са љуљашке.

Гађа ља лoйџиoм.

Зваћу маму, кретену!

Поџађа ља у љаву.

МАМА!!!

Рeйџaрд се зајџeйџура.

Ало, будало!!!

Маслaчaк се смеје. Гађа ља џoнoвo.

Рeйџaрд се сруши на земљу. Болно зајауче.

Маслaчaк џoбeдoнoснo сeднe на љуљашку.

Ето!

Љуља се.

Добио си батине?

Рeйџaрд је не чује.

Тако ти и треба кад нећеш да разговараш са мном.

Рeйџaрд је не чује.

Јел' то лепо да ћутиш док ја причам?

Нема одговора.

И да спаваш, говно једно!

Пљуне ља.

Рeйџaрд би да се џридиџне, али џадне на земљу.

Ја сам рекла здраво, а ти ме ниси пољубио.

Шуџине ља. Он зајечи.

Ти само лажеш. Само ме лажеш. Кажеш, пољубићеш ме ако кажем здраво.

Шуџине ља oйeйџ.

А кад кажем, ти побегнеш.

Шуџи.

Јел' то лепо, а?

Заџледа ља.

Неваљала деца треба да добију батине. Тако каже мама кад сам неваљала. И онда ме туче, јер тако треба. Разумеш? Ти си био неваљао и неко те је тукао. А зашто си био неваљао? Јеси се и ти упишкио у гаће? Јеси се усрао? Вриштао ноћу на тераси? Јео сапун? Кажи, ако смеш.

Рeйџaрд се џридиџне. Тражи неџиџо џoџлeдoм.

Маслaчaк ља шуџине у љаву.

Не смеш да кажеш, знала сам. Срамота те је што си био неваљао. Ја сам добра и мене је увек срамота кад сам неваљала. И кад добијем батине, кажем себи, нећу више да

пишким у гаће. А, онда опет будем неваљала и опет се упишким. И опет ме мама туче. И тако сваки дан. Мало будем добра, па опет мало неваљала. Зато што сам ја проклетиња, како мама каже. И још мама каже да сам ја божја казна. Ето, то сам ја. Божја казна. И мамина несрећа.

Ретард ђледа ђо земљи. С муком сѣавља руке у џейове шушжаве ђренерке.

Јутрос ме је опет мама тукла. А уопште се нисам упишвила. Тек после, кад ме је тукла. Али она то није видела. Види, мокре су ми гаће. Али она то не зна. Видиш?

Маслачак шири нође.

Ретард ђреџура ђо џейовима, унезверено ђледа око себе.

РЕТАРД: Где су ми, јебо те!

МАСЛАЧАК: Мама каже да ће ме послати у дом. Каже, ти си ретардирана и ја немам више живаца. Полудећу, вришти! Мени је маме жао. Онда ја изађем на терасу и вриштим.

РЕТАРД: Где, јебо те.

С муком се ђридиже, џеџура се.

Јеси видела?

МАСЛАЧАК: После мама зове тату и виче у слушалицу. Она је и твоја ћерка, виче. Води је мало код оне твоје говнаре, нек' и вама загорчава живот. Тата јој увек спусти слушалицу. Онда она плаче.

РЕТАРД: Најебао сам, капираш?

МАСЛАЧАК: Мени је жао маме. И зато хоћу да будем добра. Али ја сам неваљала.

РЕТАРД: Пуна кеса, разумеш. Пуна кеса, јебо те. Преко 100 комада.

МАСЛАЧАК: Зато ћу на јесен у дом.

РЕТАРД: Разбиће ме!

МАСЛАЧАК: Тамо те вежу кад си неваљао.

РЕТАРД: Помози ми, кретену!

МАСЛАЧАК: Јеси знао да везују неваљалу децу?

РЕТАРД: Јеси видела негде?

МАСЛАЧАК: Ниси знао. Ништа ти не знаш.

РЕТАРД: Знаш шта ће ми урадити? Убиће ме од батина.

МАСЛАЧАК: Кад одем оставићу ти љуљашку.

РЕТАРД: Помози ми, Маслачак!

МАСЛАЧАК: А до тада не смеш да седнеш на њу...

РЕТАРД: МОЛИМ ТЕ!

МАСЛАЧАК: ... ако ти не дам.

РЕТАРД: Кој си ти кретен!

Рејард исцрчи са сцене.

Маслачак се љуља.

МАСЛАЧАК: Кукурек и пчелице,
висибабе, ластице
бубамаре, латице,
пацови и стенице,
стигло нам је пролеће.
Кукурек и пчелице,
висибабе, ластице
бубамаре, латице,
пацови и стенице,
стигло нам је пролеће.
Кукурек и пчелице,
висибабе, ластице
бубамаре, латице,
пацови и стенице,
стигло нам је пролеће.

На сцену пада ђубре.

Маслачак ојкида дружу руку меди.

Баца је пацовима.

Они је зграбе у шрку...

ПРОЛЕЋЕ. Нека шарена недеља, сутрадан.

Маслачак се љуља.

Са медом без две руке и једне ноге.

Ушрчава Рејард. Још увек га раде ексери од јуче.

Ипак присебнији је.

Го до појаса.

Маслачак му се обрадује.

МАСЛАЧАК: Здраво.

РЕТАРД: Јесу били овде?
МАСЛАЧАК: Меда је болестан.
РЕТАРД: Знам да ме траже, Маслачак.
МАСЛАЧАК: Види, нема руке и једну ногу.
РЕТАРД: Нећу назад.
МАСЛАЧАК: И ти си као мој меда.
РЕТАРД: Појма немаш шта ми раде.
МАСЛАЧАК: Медо, здраво!
РЕТАРД: Нагутају ме ексерима, избоду ме...
МАСЛАЧАК: Медо, волим те!
РЕТАРД: Ја не знам за себе... нисам ту...
МАСЛАЧАК: Меда је болестан.
РЕТАРД: Онда дође неки маторац. Увек је неки маторац.
МАСЛАЧАК: Не може да се излечи, види га.
РЕТАРД: Везују ме, Маслачак.
МАСЛАЧАК: Био је леп.
РЕТАРД: Онда ме маторац жвалави. Трпа прсте у мене. Они гледају, навијају, а ја стондиран ко дупе.
МАСЛАЧАК: И ти си био леп, Медо.
РЕТАРД: Пишају по мени, Маслачак!
МАСЛАЧАК: Најлепши.
РЕТАРД: Трпају ме. Не знам колико их је, али трпају ме. А ови сликају. Севају блицеве. Имам блицеве у мозгу.
МАСЛАЧАК: Медо, волим те...
РЕТАРД: Кад се пробудим, имам модрице и све ме боли.
МАСЛАЧАК: Пољуби ме.
РЕТАРД: Не могу више, вичем.
МАСЛАЧАК: ПОЉУБИ!!!
РЕТАРД: Скотови кажу, имаш гајбу и клопу. Мораш да вратиш.
МАСЛАЧАК: Здраво.
РЕТАРД: Да зарадиш.

МАСЛАЧАК: Слушај...

РЕТАРД: Нећу назад, Маслачак.

МАСЛАЧАК: Кажем ти здраво.

РЕТАРД: Никада више...

МАСЛАЧАК: ЗДРАВО!

РЕТАРД: Да ли ти мене чујеш?

МАСЛАЧАК: Зашто ме не чујеш?

РЕТАРД: Ја имам само тебе, јебо те!

МАСЛАЧАК: ЗАШТО МЕ НЕ ЧУЈЕШ?

РЕТАРД: Само тебе, ретардирану...

МАСЛАЧАК: ЗАТО ШТО СИ НЕВАЉАО ДЕЧАК!

Маслачак бесно оћкида и дружу ноџу меди.

Рејард уз крик падне на земљу.

Све лаишце пролећних цветова, као снеж појадају по њима.

Рејард јечи.

Маслачак се радује лаишцама.

ЛЕТО. Неки весели понедељак.

Маслачак седи поред љуљашке.

Са медом без две руке и две ноге.

Један ланац на љуљашци је оћкинуи.

Нема више љуљања.

Нека грозна деца су оћкинула ланац.

Или неки грозни људи којима је смејала шкрија.

Маслачак мази обезудовљеног меду.

Забавља га својом причом.

Обезудовљени меда се радује.

МАСЛАЧАК: И нисам ти никада то рекла. Ни теби, ни било коме. Оне ноћи када сам први пут осетила врело између ногу, а знала сам да се нисам упишвила, мама је убила бога у мени. Рекла је, убићу те ако ти приђе неки дечак. Сада можеш да рађаш исте такве кретене каква си ти. Доста си ми ти, разумеш, викала је. Шта да радим још са твојим кретенком? Какве везе има врело, лепљиво и влажно међу ногама са кретенима, мама? Онда је окренула телефон. И шта ја сад да

радим ако је неко напумпа, а? Јел' схваташ ти идиоте шта си ми направио. Свако може да је напумпа, јер је кретен. А он, као и увек, спустио слушалицу. Говнара га научила. И она његова деца. Скотине! Тако мама каже. И да се никада не макнеш од љуљашке. Увек да те видим, јасно кретенчино! А сада више нема љуљашке. Где да се играмо? Реци, медо. Не смемо да идемо одавде, мама ће се љутити. Мазићу ја тебе. И ти мене. И биће нам лепо. Зашто, Медо имаш такве тужне очи? Ја не волим твоје очи. Ружно ме гледају.

Чуја му очи и баца их на земљу.

Тако, сад је боље. Не видиш и ниси тужан. И још си лепши. Као мој Меда. Он нема маму. Он не зна како је лепо имати маму. Зато ти имаш мене. Ја сам твоја мама. Нећу да чујеш када те грдим и вичем на тебе. Јел' чујеш неваљали медо.

Удара ђа.

Јел' чујеш, кретенчино!

Одгризе му једно уво.

Пљуне ђа.

Јел' чујеш сада!

Па друго.

Пљуне ђа.

Тако.

Мази меду.

Сад је боље, јел' да?

И њева.

Жито нам је родило,
сунце га оплодило.

Лето се догодило
сунцем нас походило.

Жито нам је родило,
сунце га оплодило.

Лето се догодило
сунцем нас походило.

Жито нам је родило,
сунце га оплодило.

Лето се догодило
сунцем нас походило.

Жито нам је родило,
сунце га оплодило.

Лето се догодило
сунцем нас походило.

Засијане.

Ослушкује.

Чују се ђуцњи.
Не брини, добро је. Све је исто.
Шкрија кочница.
Сирене.
Све је исто. Све је добро, медице.
Гледа меду.
Па ти не чујеш... Зар није боље овако? Не чујеш, не видиш...
Само те мазим. Јел' ти лепо, медице? Мама мази медицу.
Смеје се.
Ојей је нежна. И далеко.
Најдаље.
Наставља да ђева.
Жито нам је родило,
сунце га оплодило.
Лето се догодило
сунцем нас походило.
Жито нам је родило,
сунце га оплодило.
Лето се догодило
сунцем нас походило.
Меда му се радује...

ЛЕТО. Неки весели уторак.

Маслачак ђура камен до љуљашке.
Пење са на њеџа. Покушава да ђојрави љуљашку.
Наравно, она ђо не уме, а мисли да уме.
Све време неџио мумла. На моменџе разџовеџино, на моменџе ђоџиално
неразџовеџино.
Меда, без ноџу и руку, без очију и ушију, вири из џеџа.
МАСЛАЧАК: Ето, видиш...
Некако закачи ланац.
Седа на љуљашку и истиоџ моменџа ђада. Ланац се
оџкачи.
Она се диже. Ојей се ђење на камен. Ојей ђокушава.
Мумла.
Све ђо џраје.
Ојей изгледа да је ланац закачен.
Седа на љуљашку. Ланац се оџкачи и она ђада на
земљу.

Ујорна је. Покушава поново. Мумла. Све нервозније.
 Кева виче: Дођи, да се пакујемо!
 Маслачак погледа ка прозору. Љуџа је.
 Сутра идемо медо.
 Ојетџ покушава да закачи љуљашку.
 Где је он, а?
 Мисли да је успела. Седа на љуљашку. Пада на земљу.
 Али, не одустјаје. Сад је већ љуџа.
 Он је неваљао. Ми сутра идемо, а нема га да каже здраво.
 Не одустјаје од покушаја да поправи љуљашку. Не
 вреди. Ојетџ пада.
ХОЋУ ДА СЕ ЉУЉАМ!!!
 Чучне поред љуљашке. Њише се џелом.
 Хоћу да се љуљам. Још данас.
 Сирема се лејџа олуја.
 Хоћу да се љуљам. На мојој љуљашци.
 Почиње вејар да дува. Лејџе, силовийџо. Носи џубре
 преко сцене.
 Маслачак чучи поред љуљашке.
 Ништа не ваља, медо. Нема њега. Нема љуљашке. Мама ме
 није тукла, а ја сам се упишкила. Мама је плакала. Ништа
 није добро. Као што је пре било. И као што треба да буде.
 Вејар дува све јаче.
 Маслачак чучи поред љуљашке и њише се џелом све
 брже.
 Ништа не ваља, медо. Нема њега. Нема љуљашке. Мама ме
 није тукла, а ја сам се упишкила. Мама је плакала. Ништа
 није добро. Као што је пре било. И као што треба да буде.
 Почиње да пада киша.
 Кева виче: Брзо кући!
 Маслачак погледа у небо. Не чује кеву.
 Почиње да виче.
НИШТА НЕ ВАЉА, МЕДО! НЕМА ЊЕГА! НЕМА ЉУ-
ЉАШКЕ! МАМА МЕ НИЈЕ ТУКЛА, А ЈА САМ СЕ
УПИШКИЛА! МАМА ЈЕ ПЛАКАЛА! НИШТА НИЈЕ
ДОБРОООО!
 Почиње прави лејџи џљусак и олуја.
 Мука ми је, медо.
 Кева виче: Кући, крејџенчино!
 Мука ми је...
 Муње севају. Грмљавина.
 Мука...
 Маслачак повраћа.

ЛЕТО. Весела среда, сутрадан.

*Рејтард улази. Скљока се поред љуљаике.
Сав крвав. Лице деформисано и модро.
Држи се за сјомак из коџа цури крв.
Јечи њихо и болно. Покушава да се придигне, али не може.
Да нађе положеј у коме мање боли, али не може.
Да зграби живој, који цури.
Маслачак улази. Обучена скоро свечано. Са ранцем на леђима. Држи
слепоџ и џлувоџ меду у рукама. Без руку и ноџу.
Угледа Рејтарда.
Свејло на сцени се позлајши.
Рејтард устјаје.
Први џуш је џишина.
Дуџо се џледају, све док се не осмехну једно друџом.*

МАСЛАЧАК: Где си био до данас?

РЕТАРД: Боли ме, Маслачак?

МАСЛАЧАК: Идем у дом данас.

РЕТАРД: Јел' ја то умирем, Маслачак?

МАСЛАЧАК: Чекала сам те целог лета.

РЕТАРД: Нисам могао да дођем.

МАСЛАЧАК: А ја нисам могла да одем док ти не кажем здраво.

РЕТАРД: Здраво, Маслачак.

МАСЛАЧАК: Здраво.

РЕТАРД: Ето, дошао сам.

МАСЛАЧАК: Ужасно изгледаш, види га медо.

РЕТАРД: Види шта су ми урадили.

МАСЛАЧАК: Зашто, Медо?

РЕТАРД: Због јебених сто ексера.

МАСЛАЧАК: Шта су ти урадили?

РЕТАРД: Видиш.

МАСЛАЧАК: Јел' боли?

РЕТАРД: Боли.

МАСЛАЧАК: Ко су они?

РЕТАРД: Више није важно.
МАСЛАЧАК: Више нема љуљашке.
РЕТАРД: Јел' ја то умирем, Маслачак.
МАСЛАЧАК: А хтела сам да је оставим теби.
РЕТАРД: Јеби га!
МАСЛАЧАК: Јеби га!
РЕТАРД: Када се враћаш?
МАСЛАЧАК: Никада.
РЕТАРД: Значи ово је збогом?
МАСЛАЧАК: Ово је збогом. Да.
РЕТАРД: Баш смо се супер зезали.
МАСЛАЧАК: Доћи ћеш да ме посетиш?
РЕТАРД: Нећу.
МАСЛАЧАК: Зашто?
РЕТАРД: Бићеш много далеко. Нећу моћи да те пронађем.
МАСЛАЧАК: Писаћу ти.
РЕТАРД: Умеш да пишеш?
МАСЛАЧАК: Ја пишем сновима.
РЕТАРД: Ја не умем да читам снове.
МАСЛАЧАК: Научићеш. То је лако.
РЕТАРД: Како?
МАСЛАЧАК: Ако волиш све је могуће.
РЕТАРД: Ја не умем да волим, Маслачак.
МАСЛАЧАК: Када ти стигне мој први сан, схватићеш да умеш.
РЕТАРД: Када?
МАСЛАЧАК: Ноћас.
РЕТАРД: Хоћу бити жив до тада?
МАСЛАЧАК: Мој сан ће те стићи где год да будеш.
РЕТАРД: Како ћу ти одговорити?
МАСЛАЧАК: Својим сновима.
РЕТАРД: Ја то не умем.

МАСЛАЧАК: Ма, умеш. Видећеш.

РЕТАРД: Звала ме је мама.

МАСЛАЧАК: Радује ти се?

РЕТАРД: Да. Окупаће ме, рекла је.

МАСЛАЧАК: Како је лепо кад се каже збогом.

РЕТАРД: Значи, ово је збогом?

МАСЛАЧАК: Ово је збогом, да.

РЕТАРД: Дођи.

Маслачак му прилази.

Рејард је загрли. Пољуби је.

Љубе се дуго и нежно. Појући даха, нежно додирују једно другоме лице.

То траје дуго, као сваки расјанак.

МАСЛАЧАК: Ти си мој дечко. Мој Меда.

РЕТАРД: Баш је лепо кад се љубиш.

МАСЛАЧАК: Медо, волим те.

Несјане златно свејло.

Ојет су у веселој среди.

Рејард се склока на земљу.

Маслачак сјоји поред њега. Гледа га. Све је нервознија.

РЕТАРД: Помози, Маслачак!

МАСЛАЧАК: Ниси био добар, медо.

РЕТАРД: Боли ме.

МАСЛАЧАК: Зато нећеш ићи у дом.

РЕТАРД: Зашто мора да боли.

МАСЛАЧАК: Остаћеш са пацовима.

РЕТАРД: Пољуби ме, Маслачак.

Маслачак је нервозна.

МАСЛАЧАК: Био једном један пас

И уј'о кувара.

Кувар уз'о секиру,

Псу главу расцопео.

Људи пса сахранили

И гроб му сазидали

на коме је писало:

Био једном један пас
И уј'о кувара.
Кувар уз'о секиру,
Псу главу расцопео.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало:

РЕТАРД: Пољуби ме, Маслачак!

Маслачак све џласније.

МАСЛАЧАК: Био једном један пас
И уј'о кувара.
Кувар уз'о секиру,
Псу главу расцопео.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало:

Био једном један пас
И уј'о кувара.
Кувар уз'о секиру,
Псу главу расцопео.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало:

РЕТАРД: МОЛИМ ТЕЕЕЕЕЕЕЕЕЕ!!!!

Маслачак урла.

МАСЛАЧАК: Био једном један пас
И уј'о кувара.
Кувар уз'о секиру,
Псу главу расцопео.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало:

Био једном један пас
И уј'о кувара.
Кувар уз'о секиру,
Псу главу расцопео.
Људи пса сахранили
И гроб му сазидали
на коме је писало:

Ойкида меди џлаву.

Рeйшaрд сe йрoйнe и йaднe нa зeмљy.

Мумлa нeшйџo йoйййуно нeрaзумљивo.

Маслaчaк бaцa мeдинy жлaву. Глeдa унeзвeрeнo нeжoв ййруй у свoјoј рyци.
Бaци жa сa жaђeњeм.

Рeйшaрд бoлнo јeчи.

Маслaчaк сe oсврђe oкo сeбe. Ужлeдa йџo шйџo ййрaжи.

Узимa двe цижлe. Свaкy у јeднy рyкy.

Дoлaзи дo Рeйшaрдa, кoји лeжи и јeчи.

Ойкoрaчи жa и сeднe нa нeжa. Ширoм рaшири рyкe сa цижлaмa у нймa.
Маслaчaк нa Рeйшaрдy. Кaо крсйй нaд нйм.

Дyжo жa жлeдa и нa крaју изжoвoри:

МАСЛАЧАК: Мeдo, вoлим тe!

Нaжлo зaмaхнe рyкaмa кa Рeйшaрдoвoј жлaви. Он крi-
кнe, a нy исйрска крв.

Рeйшaрд лeжи нeйoмичнo.

Маслaчaк усййaјe.

Сйџoји и жлeдa жa.

Дyжo, a усййвaри oдлaзи дaлeкo.

Пoжлeдa у нeбo. Удишe жa.

Јoш јeднoм йoжлeдa Рeйшaрдa и йрoшaйyђe.

Дaаa... Дaаa... Дaаa...

Кeвa вичe: Идeмo, Маслaчaк!

Маслaчaк сe oкрeђe и лaжaнo oдлaзи.

Рeйшaрдoвo бeживoйнo йшeлo нa сцeни.

Дoййрчaвaјy йaцoви дo нeжa.

Окружујy жa.

Глoђy жa.

Свeйшлo сe жaси.